

JAKOBS

1

2

3

4

5

KAPITTEL 1

Jakob, Guds og den Herre Jesu Kristi tjener, hilser de tolv stammer som er spredt omkring i landene.

² Akt det for bare glede, mine brødre, når I kommer i allehånde fristelser,

³ da I vet at prøvelsen av eders tro virker tålmodighet;

⁴ men tålmodigheten må føre til fullkommen gjerning, forat I kan være fullkomne og hele og ikke mangle noget.

⁵ Men dersom nogen av eder mangler visdom, da bede han Gud, han som gir alle villig og uten onde ord, og den skal gis ham.

⁶ Men han bede i tro, uten å tvile; for den som tviler, ligner havsbølgen, som drives og kastes av vinden.

⁷ For ikke må det menneske tro at han skal få noget av Herren,

⁸ slik en tvesinnet mann, ustø på alle sine veier.

⁹ Men den ringe bror rose sig av sin høihet,

¹⁰ og den rike av sin ringhet; for han skal forgå som blomst på gress;

¹¹ solen gikk op med sin brand og tørket gresset bort, og blomsten på det falt av, og dets fagre skikkelse blev ødelagt; således skal og den rike visne bort på sine veier.

¹² Salig er den mann som holder ut i fristelse; for når han har stått sin prøve, skal han få livsens krone, som Gud har lovt dem som elsker ham.

¹³ Ingen si når han fristes: Jeg fristes av Gud. For Gud fristes ikke av det onde, og selv frister han ingen.

¹⁴ Men hver fristes idet han drages og lokkes av sin egen lyst;

¹⁵ derefter, når lysten har undfanget, føder den synd; men når synden er blitt fullmoden, føder den død.

¹⁶ Far ikke vill, mine elskede brødre!

¹⁷ All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra lysenes Fader, hos hvem det ikke er forandring eller skiftende skygge.

¹⁸ Efter sin vilje har han født oss ved sannhets ord, forat vi skal være en førstegrøde av hans skapninger.

¹⁹ I vet det jo, mine elskede brødre! Men hvert menneske være snar til å høre, sen til å tale, sen til vrede;

²⁰ for manns vrede virker ikke det som er rett for Gud.

²¹ Avlegg derfor all urenhet og all levning av ondskap, og ta med saktmodighet imot det ord som er innplantet i eder, og som er mektig til å frelse eders sjeler!

- ²² Men vær ordets gjørere, og ikke bare dets hørere, idet I dårer eder selv.
- ²³ For dersom en er ordets hører og ikke dets gjører, da ligner han en mann som ser på sitt naturlige åsyn i et speil:
- ²⁴ han så på sig selv og gikk bort, og glemte straks hvordan han så ut.
- ²⁵ Men den som skuer inn i frihetens fullkomne lov og holder ved med det, så han ikke blir en glemsom hører, men gjerningens gjører, han skal være salig i sin gjerning.
- ²⁶ Dersom en mener at han er en gudsdyrker, og ikke holder sin tunge i tømme, men dårer sitt eget hjerte, hans gudsdyrkelse er forgjeves.
- ²⁷ En ren og usmittet gudsdyrkelse for Gud og Faderen er dette: å se til farløse og enker i deres trengsel, å holde sig selv uplettet av verden.

KAPITTEL 2

Mine brødre! la ikke eders tro på vår Herre Jesus Kristus, den herliggjorte, være forenet med at I gjør forskjell på folk!

- ² For om det kommer en mann inn i eders forsamling med gullring på fingeren, i skinnende klædning, og det også kommer en fattigmann inn i skitten klædning,
- ³ og I ser på ham som bærer den skinnende klædning, og sier: Sett du dig her på en god plass! og sier til den fattige: Stå du der, eller sett dig her nede ved min fotskammel! --
- ⁴ gjør I da ikke forskjell hos eder selv og er blitt dommere med onde tanker?
- ⁵ Hør dog, mine elskede brødre: Har ikke Gud utvalgt dem som er fattige på verdens gods, til å være rike i troen og arvinger til det rike han har lovt dem som elsker ham?
- ⁶ Men I har vanæret den fattige. Er det ikke de rike som underkuer eder, og som drar eder for domstolene?
- ⁷ Er det ikke de som spotter det gode navn I er nevnt med?
- ⁸ Visselig, dersom I oppfyller den kongelige lov efter Skriften: Du skal elske din næste som dig selv, da gjør I vel;
- ⁹ men gjør I forskjell på folk, da gjør I synd, og loven refser eder som lovbryttere.
- ¹⁰ For enhver som holder hele loven, men snubler i én ting, han er blitt skyldig i alle.
- ¹¹ For han som sa: Du skal ikke drive hor, han sa også: Du skal ikke slå ihjel. Om du da ikke driver hor, men slår ihjel, da er du blitt lovbryster.
- ¹² Tal så og gjør så som de som skal dømmes efter frihetens lov!
- ¹³ For dommen skal være ubarmhjertig mot den som ikke har gjort barmhjertighet; men barmhjertighet roser sig mot dommen.
- ¹⁴ Hva nytter det, mine brødre, om en sier at han har tro, når han ikke har gjerninger? Kan vel troen frelse ham?
- ¹⁵ Om en bror eller søster er naken og fattes føde for dagen,
- ¹⁶ og nogen av eder sier til dem: Gå bort i fred, varm eder og mett eder! men I ikke gir dem det som legemet trenger, hva nytter det?
- ¹⁷ Således og med troen: har den ikke gjerninger, er den død i sig selv.
- ¹⁸ Men en kan si: Du har tro, og jeg har gjerninger. Vis mig din tro uten gjerninger, og jeg vil vise dig min tro av mine gjerninger!
- ¹⁹ Du tror at Gud er én; du gjør vel; djevlene tror det også og skjelver.
- ²⁰ Og vil du vite det, du dårlige menneske, at troen uten gjerninger er unyttig?
- ²¹ Abraham, vår far, blev ikke han rettfærdiggjort ved gjerninger, da han ofret sin sønn Isak

på alteret?

²² Du ser at troen virket sammen med hans gjerninger, og at troen blev fullkommen ved gjerningene,

²³ og Skriften blev opfylt, som sier: Abraham trodde Gud, og det blev regnet ham til rettferdighet, og han blev kalt Guds venn.

²⁴ I ser at mennesket blir rettferdiggjort ved gjerninger, og ikke ved tro alene.

²⁵ I like måte Rahab, skjøgen; blev hun ikke rettferdiggjort ved gjerninger, da hun tok imot utsendingene og slapp dem ut en annen vei?

²⁶ For likesom legemet er dødt uten ånd, så er og troen død uten gjerninger.

KAPITTEL 3

Mine brødre! ikke mange av eder bli lærere, eftersom I vet at vi skal få dess tungere dom!

² For vi snubler alle sammen i mange ting; den som ikke snubler i tale, han er en fullkommen mann, i stand til også å holde hele legemet i tømme.

³ Når vi legger bisset i munnen på hestene, forat de skal lyde oss, så styrer vi og hele deres legeme.

⁴ Se, også skibene, enda de er så store og drives av sterke vinder, styres dog av et lite ror dit styrmannen vil ha dem.

⁵ Så er og tungen et lite lem, og taler dog store ord. Se, en liten ild, hvor stor en skog den setter i brand!

⁶ Også tungen er en ild; som en verden av urettferdighet står tungen blandt våre lemmer; den smitter hele legemet og setter livets hjul i brand, og settes selv i brand av helvede.

⁷ For all natur, både i dyr og i fugler, både i ormer og i sjødyr, temmes og er blitt temmet av den menneskelige natur;

⁸ men tungen kan intet menneske temme, det ustyrlige onde, full av dødelig gift.

⁹ Med den velsigner vi Herren og Faderen, og med den forbanner vi menneskene, som er skapt efter Guds billede.

¹⁰ Av samme munn utgår velsignelse og forbannelse. Mine brødre! dette må ikke være så.

¹¹ Gir vel kilden av samme opkomme søtt og beskt vann?

¹² Kan vel et fikentre, mine brødre, bære oljebær, eller et vintre fiken? Heller ikke kan en salt kilde gi søtt vann.

¹³ Hvem er vis og forstandig blandt eder? Han vise ved god ferd sine gjerninger i visdoms saktmodighet!

¹⁴ Men har I besk avind og trettesyke i eders hjerter, da ros eder ikke mot sannheten og lyv ikke mot den!

¹⁵ Denne visdom kommer ikke ovenfra, men er jordisk, sanselig, djevelsk;

¹⁶ for hvor der er avind og trettesyke, der er urede og alt det som ondt er.

¹⁷ Men den visdom som er ovenfra, er først og fremst ren, dernæst fredsommelig, rimelig, eftergivende, full av barmhjertighet og gode frukter, uten tvil, uten skrømt.

¹⁸ Men rettferdighets frukt såes i fred for dem som holder fred.

KAPITTEL 4

Hvorfra kommer all ufreden, og hvorfra kommer all striden iblandt eder? Er det ikke av eders lyster, som fører krig i eders lemmer?

² I attrår, og har ikke; I slår ihjel og bærer avind, og kan ikke få; I ligger i strid og ufred. I har ikke, fordi I ikke beder;

³ I beder og får ikke, fordi I beder ille, for å øde det i eders lyster.

⁴ I utro! vet I ikke at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den altså som vil være verdens venn, han blir Guds fiende.

⁵ Eller mener I at Skriften taler fåfengt? Med nidkjærhet attrår han den ånd han lot bo i oss, men dess større er den nåde han gir.

⁶ Derfor heter det: Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.

⁷ Vær derfor Gud undergitt! Men stå djevelen imot, og han skal fly fra eder;

⁸ hold eder nær til Gud, og han skal holde sig nær til eder! Tvett hendene, I syndere, og rens hjertene, I tvesinnede!

⁹ Kjenn eders nød og sorg og gråt! Eders latter vende sig til sorg, og gleden til bedrøvelse!

¹⁰ Ydmyk eder for Herren, og han skal ophøie eder!

¹¹ Baktal ikke hverandre, brødre! Den som baktaler en bror eller dømmer sin bror, han baktaler loven og dømmer loven; men dømmer du loven, da er du ikke lovens gjører, men dens dommer.

¹² n er lovgiveren og dommeren, han som er mektig til å frelse og til å ødelegge; men du, hvem er du som dømmer din neste?

¹³ Og nu, I som sier: Idag eller imorgen vil vi dra til den by og bli der et år og kjøpslå og ha vinning,

¹⁴ I som ikke vet hvad som skal hende imorgen! For hvad er eders liv? I er jo en røk som viser sig en liten stund og så blir borte!

¹⁵ Istedenfor at I skulde si: Om Herren vil, så blir vi i live, og vi skal gjøre dette eller hint.

¹⁶ Men nu roser I eder i eders overmot. All sådan ros er ond.

¹⁷ Den som altså vet å gjøre godt og ikke gjør det, han har synd av det.

KAPITTEL 5

Og nu, I rike: Gråt og jamre over eders ulykker, som kommer over eder!

² Eders rikdom er råtnet, og eders klær er blitt møllett;

³ eders gull og sølv er rustet bort, og rusten på det skal være til vidnesbyrd mot eder og ete eders kjød som en ild; I har samlet skatter i de siste dager!

⁴ Se, den lønn I har forholdt arbeiderne som har skåret eders akre, den skriker, og høstfolkenes rop er kommet inn for den Herre Sebaots ører.

⁵ I har levd i vellevnet på jorden og etter eders lyster; I har gjødd eders hjerter på slaktedagen!

⁶ I har domfelt og drept den rettferdige; ingen gjør motstand mot eder.

⁷ Vær da tålmodige, brødre, til Herren kommer! Se, bonden venter på jordens kostelige grøde og bier tålmodig på den, til den får høstregn og vårregn;

⁸ vær og I tålmodige, styrk eders hjerter! for Herrens komme er nær.

⁹ Sukk ikke mot hverandre, brødre, forat I ikke skal dømmes! Se, dommeren står for døren.

- ¹⁰ Mine brødre! ta profetene, som talte i Herrens navn, til eders forbillede i å lide ondt og være tålmodig!
- ¹¹ Se, vi priser dem salige som lider tålmodig. I har hørt om Jobs tålmod og sett den utgang som Herren gjorde; for Herren er overmåte miskunnelig og barmhjertig.
- ¹² Men fremfor alt, mine brødre, sverg ikke, hverken ved himmelen eller ved jorden eller nogen annen ed! men eders ja være ja, og eders nei være nei, forat I ikke skal falle under dommen!
- ¹³ Lider nogen iblandt eder ondt, han bede; er nogen vel til mote, han synge lovsanger.
- ¹⁴ Er nogen iblandt eder syk, han kalle til sig menighetens eldste, og de skal bede over ham og salve ham med olje i Herrens navn,
- ¹⁵ og troens bønn skal hjelpe den syke, og Herren skal reise ham op, og har han gjort synder, skal de bli ham forlatt.
- ¹⁶ Bekjenn derfor eders synder for hverandre og bed for hverandre, forat I kan bli lægt! En rettferdig manns bønn har stor kraft i sin virkning.
- ¹⁷ Elias var et menneske under samme vilkår som vi, og han bad at det ikke skulde regne, og det regnet ikke på jorden i tre år og seks måneder;
- ¹⁸ og han bad atter, og himmelen gav regn, og jorden bar sin grøde.
- ¹⁹ Mine brødre! dersom nogen iblandt eder har faret vill fra sannheten, og en omvender ham,
- ²⁰ han skal vite at den som omvender en synder fra hans villfarende vei, han frelser en sjel fra døden og skjuler en mangfoldighet av synder.

For other languages please go to www.wordproject.org